

★ ★ АНА ★ ★
КАЩАБРА

The image features the text 'АНА КАЩАБРА' in a stylized, pink, serif font. The word 'АНА' is positioned above 'КАЩАБРА'. The letter 'А' in 'КАЩАБРА' is decorated with a black and white striped pattern. The letter 'Б' is partially obscured by a black witch hat with a white band. There are four pink stars: two above 'АНА' and two above 'КАЩАБРА'.

Мадам Пруџе

Она је моја учитељица и шефица нашег клуба. Делује традиционално, али она је луђа од нас!

Маркус Покус

Мој најбољи друг, иако ме његов гавран баш и не воли. Његова магија је зелена и он обожава шале и апсурдне планове.

Анђела Сезам

Јединствена, као на пример жаба крастача. Њена магија је љубичаста, а она обожава стрипове, видео-игре и да буде другачија.

A girl with long, vibrant blue hair and large, expressive orange eyes. She is wearing a pink long-sleeved top and black leggings with yellow stars. She is holding a black cat with large yellow eyes. In the background, there is a chandelier with lit candles and purple curtains.

Оливер Дарк

Држите се подаље од овог клинца. Хоће да буде као његов прадеда, најпознатији ловац на вештице у Мунвилу. Нек проба да нас ухвати!

A girl with short orange hair and large blue eyes, peeking out from behind a purple curtain. She has a surprised expression.

Ана Кадабра

Ово сам ја са својим мачком и својом магијом дуге! Захваљујући њој, у стању сам да решим много проблема... али и да се увалим у још веће.

A girl with a long red braid and a purple cat perched on her black witch hat. She is wearing a yellow long-sleeved shirt and a black skirt. She has a confident, slightly mischievous expression.

Сара Казам

Она је најстарија у клубу, најбоља ученица... И она која највише заповеда. Њена магија је жута и има шишмиша за љубимца.

Дух
клицуре

Пут ка граду

Ќокоѕ и
чоколада

Крај ловаца
на вештице

Торањ
олуја

Школа

Муњвил

Пећине
близнакије

Маџмунова
фарма

Хадов
бунар

Зачарана
вила

Кућа
Ане Кадабре

Моњструозно
језеро

Стари
храст

Назив оригинала:

Anna Kadabra: Un problema con alas

by Pedro Mañas and David Sierra Listón

Text copyright © Pedro Mañas, 2020

Illustrations copyright © David Sierra Listón, 2020

© Editorial Planeta, S. A., 2020

Avda. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

Права за ово издање © 2023 Вулкан издаваштво

ISBN 978-86-10-04859-9

Ана
КАЩАБРА

Трагом шљокица

Превела Миа Грубишић

Уђите, хајде, стижете на време!

На време да видите како се уваљујем у фрку до врата! Свињског, да будем прецизнија.

Али причекајте, не гради се кућа од крова. Или, како кажемо ми вештице, не држи се штапић за врх. Ризикујеш да претвориш себе у жабу.

Почећу из почетка.

Зовем се Ана Кадабра и учим вештичарење.
Живим у Мунвилу, малом месту са великом
тајном: то место је зачарано! Ради се о месту
на ком се спајају магичне струје целе државе.

Моје моћи су се пробудиле кад сам се
преселила овде са својим родитељима. Који,
узгред, немају појма да сам вештица. Пазите
да ме не одате!

Сваког јутра идем у школу, а сваке вечери летим на кулу једне зачаране старе виле. Тамо учим вештичарење заједно са својим пријатељима Маркусом, Анђелом и Саром. Све нас је окупила Мадам Пруне, једна мало ћакнута вештица која жели да врати магију у Мунвил.

Ми имамо и посебне љубимце. Козмо, мој мачак, тако је вешт да мислим да може да прескаче зидове. Такође, може да ми изгуби чарапу за 10 секунди. То је зато што, осим магије, има и гадну нарав.

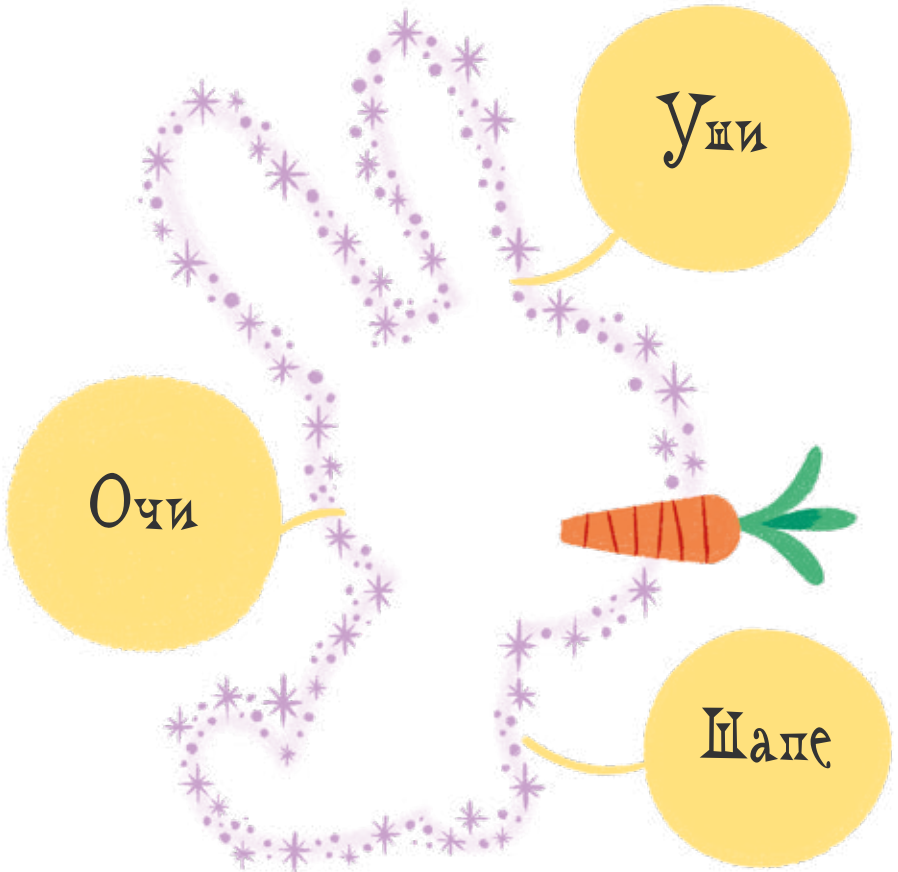
С друге стране, постоје и дивље магичне животиње. Учимо о њима на часовима магичне зоологије.

Жабарог је, на пример, зелен, изборан и величине једног ормана.

Барутна кокошка носи експлозивна јаја.

Змијорепа веверица је с једне стране врло нежна, али са друге врло отровна.

Ту је и невидљиви зец, који изгледа отприлике овако:

Створење које ћете упознати у овој књизи има рог на челу и оставља за собом шарени сјај док се спушта на под. Познато вам је?

Не, није ни једнорог ни пегаз.

То је свињорог. Једна врста свиње са изванредним моћима... и опасним.

Наравно да је, сад кад размислим, све почело кривицом друге врсте свиње. Још опасније. Мог друга из клупе, насилника по имену Оливер Дарк.

Оливеров прадеда је био велики ловац на вештице у Мунвилу, толико славан да су му подигли статуу. Од њега је Оливер наследио мржњу према магији.

И тупаву фацу.

Тај антипатични клинац је сумњао да су се вештице вратиле у село. Зато није престајао да се мува око наше виле. Једном је чак хтео

да је запали.

„Кажем вам да се тамо састају!“, понављао је. „Вештице су се вратиле у Мунвил.“

Срећом, мало њих га је слушало јер није имао доказе. Макар не до понедељка кад се појавила одређена вест у новинама.

Било је рано и ја сам доручковала са родитељима у кухињи. Свако је то радио на другачији начин. Мој тата је тако смирено мазао свој тост да је изгледао као да слика по платну. Мама је бацала састојке на њега да не би губила време. Мени је мој пао на под и кад сам кренула да га покупим, згазила сам га босом ногом. Пуф.

„Ана!“, процедила је моја мајка, нестрпљиво бацајући мрвице по татиној страни стола.

До тада је све ишло нормалним током. На столу су стајале чиније, тањири, шоље и новине. Остављали су нам новине свако јутро на прагу куће. Мени су служиле само да не газим по мокром поду после брисања. Тог дана, послужиле су да ме одмах разбуде.

Вест на насловној страни је била најинтересантнија.

Мало и забрињавајућа.

А да будем искрена, помало и урнебесна.

Изгледа да је статуа Оливеровог прадеде нападнута током ноћи. Кад кажем „нападнута“, мислим... да су на њу бацили балегу! На слици из новина, светлуцава паста је клизила по поносној бронзаној глави Оливера Руфуса Дарка.

И није изгледала као голубије гованце. Била је величине лубенице.

стигао ме је такав напад смеха да ми је замало опет испао тост.

Убрзо сам престала да се смејем и мало сам се забринула. Ко је крив за ту неслану шалу? Да није нека осветољубива вештица коју не познајем? И како ли ће Оливер реаговати када сазна?

Одговор сам добила чим сам ушла у учионицу.

Дошла сам раније него иначе да бих обавестила Мадам Пруне о томе шта се десило. Она је наша учитељица у школи, али и шефица нашег магичног клуба.

На несрећу, учитељица још није била тамо. Једини који је стигао био је управо Оливер.

„Бао, Ана“, промрмљао је уз злокобан осмех. „Чекао сам те.“

„Мене?“

Нисам могла да не задрхтим.

Мало ми је фалило да извадим штапић да га претворим у ослића. У томе сам најбоља. Онда сам се сетила да ја нисам крива ни за шта и дубоко сам удахнула.

„Десило се нешто страшно“, рекао је Оливер. „Статуа мог прадеде је ноћас нападнута.“

Нек не гледа мене. Ја нисам бацила чин Ракетна Кака на ту стару бронзу.

„Какви хулигани“, рекла сам правећи се да први пут чујем за то.

„Статуа је испред посластичарнице твојих родитеља“, додао је. „Они ништа нису видели?“

„Не“, одвратила сам. „Рекли би ми.“

„Сигуран сам да су биле вештице“, промрмљао је бесно. „Ана, твоја кућа је близу